

Adam Krawczyk
Uniwersytet Jagielloński
Instytut Geografii
ul. Grodzka 64, 31-044 Kraków

ANTONI DOBIJA (1947-1991)

W dniu 9 listopada 1991 zginął tragicznie w Tatrach dr Antoni Dobija, geograf, polarnik, członek Klubu Polarnego PTG.

Antoni Dobija urodził się 25 lutego 1947 r. w Buczkowicach pod Bielskiem. Po ukończeniu liceum w Bielsku-Białej, podjął w 1965 r. studia geograficzne w Uniwersytecie Jagiellońskim. Po ich ukończeniu (dyplom z wyróżnieniem), został zatrudniony w Instytucie Geografii UJ. W 1979 r. obronił pracę doktorską („*Sezonowa zmienność odpływu w zlewni górnej Wisły*”) i awansował na stanowisko adiunkta w Zakładzie Hydrografii Instytutu Geografii UJ.

Jego zainteresowania naukowe nie ograniczały się tylko do hydrografii. Dotyczyły również zagadnień z zakresu geomorfologii, ekologii oraz zastosowań elektronicznych technik obliczeniowych w geografii.

W 1984 r. był uczestnikiem V. Wyprawy Uniwersytetu Jagiellońskiego na Spitsbergen, która pracowała w północno-zachodniej części Sørkapp Land. Na wyprawie brał udział w kartowaniu hydrograficznym na obszarze Breinesflya i Wiederfjellet, pomiarach przepływu rzek na obszarze od Wurmbrandegga do Vinda oraz w obserwacjach meteorologicznych na posterunkach Palffyodden i Breinesflya. Prowadził obserwacje nad wpływem roślinności na letnią fazę obiegu wody oraz porównawcze pomiary opadów atmosferycznych na poziomie gruntu i na wys. 1 m. Był świetnym uczestnikiem wyprawy. Pracowity, uczynny, znakomicie czujący się w terenie. Chętnie podejmował się każdej pracy, od transportu żywności do podbazy do remontu dachu chaty. Po zakończeniu dwumiesięcznych badań terenowych na Sørkapp Land, odbył kilka wycieczek na północnym brzegu Hornsundu.

Dorobek naukowy Antoniego Dobiji to 30 opublikowanych prac. Pierwsze dwie prace opublikował jeszcze w czasie studiów. Ostatnią („*The correction of summer precipitation at the southern part of Spitsbergen*”) oddał do druku na dwa tygodnie przed tragiczną śmiercią. Nie zdążył ukończyć swej pracy habilitacyjnej na temat zmienności składników bilansu wodnego na obszarze Polski. To właśnie praca nad rozprawą habilitacyjną powodowała odkładanie następnego wyjazdu na Spitsbergen.

Zginął podchodząc ze studentem do Bańdziocha nad Morskim Okiem, gdzie

mieli badać płat wieloletniego śniegu, który był tematem pracy magisterskiej tegoż studenta. W czasie trawersowania pod północnym zboczem Kazalnicy, po twardym śniegu, prawdopodobnie potknął się i spadł ok. 300 m, aż do wylotu stromego żlebu, u podstawy filara Miękusowieckiego Szczytu. Zginął na miejscu.

14 listopada został pochowany w rodzinnych Buczkowicach.

Maria Olech

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Botaniki
31-512 Kraków, ul. Lubicz 46

JAN ABRAMCZYK
(1958-1993)

W dniu 16 czerwca 1993 roku w Dziekanowie Nowym k. Warszawy zmarł nagle nasz przyjaciel, polarnik Jan Abramczyk. Został pochowany na cmentarzu w Łomnej k. Warszawy w dniu 22 czerwca 1993 roku – żegnany tłumnie przez przyjaciół i kolegów.

Janek urodził się 19 maja 1958 roku w Nowym Dworze Mazowieckim w rodzinie nauczycielskiej. Z wykształcenia kierowca samochodowy, od 1977 roku pracował w Instytucie Ekologii Polskiej Akademii Nauk w Dziekanowie Leśnym. Brał udział w dwóch Wyprawach Antarktycznych Polskiej Akademii Nauk i dwukrotnie zimował w Polskiej Stacji Antarktycznej im. H. Arctowskiego na Wyspie Króla Jerzego w Szetlandach Południowych. Zarówno podczas XIII Wyprawy Antarktycznej (1989-1990) jak i XVI Wyprawy (1991-1993) pełnił obowiązki mechanika samochodowego i oddał duże zasługi dla polskiej stacji.

Janek był bardzo lubiany przez kolegów. Był człowiekiem wrażliwym, serdecznym i koleżeńskim.

Odszedł od nas przedwcześnie, pozostawiając ogromny żal wśród przyjaciół.